

Via Laietana 57 4t 3a
08003 Barcelona
Tel. 933173151
relacions@iac.cat

COMUNICAT

COVID 19: impactes laborals i drets de les persones treballadores

Instal·lada ja a Catalunya l'epidèmia del "corona virus" (COVID-19) sembla que *el Gobierno* ha decidit repercutir-ne els costos econòmics a la butxaca de la classe treballadora. Aquesta és una mesura absolutament inacceptable ja que torna a posar en evidència les tendències governamentals de "privatitzar el beneficis" i socialitzar, les pèrdues, entre la classe treballadora.

És evident que les mesures preventives, tant de l'estat com de les empreses, respecte a circulació del COVID-19 han estat insuficients i que, com en el cas del *Mobile Word Congres*, des de tots els àmbits de govern s'han prioritzat els beneficis econòmics per sobre de la salut de les persones: els posicionaments institucionals han defensat, sempre, els interessos de l'empresariat.

Arribats a l'actual situació, amb unes mesures preventives ridícules, s'ha d'entendre que les responsabilitats econòmiques s'han de repercutir sobre qui les te, i no sobre la classe treballadora que no te, no ha tingut (ni segurament tindrà) cap responsabilitat al respecte.

Ara mateix, a nivell sindical de defensa dels interessos de la classe treballadora, des del punt de vista de la IAC, creiem essencial plantejar tres temes: confinaments, baixes i intervenció.

a) CONFINAMENTS:

No podem equiparar el confinament d'una persona treballadora amb una baixa laboral. El confinament és una **mesura preventiva** per a protegir la plantilla de les empreses de possibles contagis (i a la resta de la societat en general). Els costos econòmics d'aquest confinament han de repercutir en els ensresponsables de prevenció que son, bàsicament, les mútues laborals. En cap cas una persona treballadora ha de rebre cap tipus de perjudici per aquest confinament, ni salarial, ni de cotització, ni de comptabilització de "dies de baixa", doncs no és una baixa; és una mesura preventiva.

Tampoc ha de repercutir en la classe treballadora des d'un nou **espoli** de les caixes de la seguretat social. En els entorns laborals les mútues han assumit la responsabilitat de la prevenció, moltes vegades en contra dels interessos i voluntat de la classe treballadora, ara doncs cal exigir que **assumeixin** els costos.

D'altra banda, les persones a l'atur en confinament, no poden buscar feina. És per això que cal exigir, en els casos de confinament, l'**aturada del rellotge** del temps d'atur; sense perjudici econòmic de la persona a l'atur, evidentment!

b) BAIXES:

Les persones treballadores en incapacitat laboral transitòria (ILT), que emmalalteixin pel COVID-19, han de rebre el tracte d'**accident laboral** (art. 156 de la Llei de seguretat social). És evident que aquesta no és una malaltia que puguis “portar de casa”; no és una “malaltia comuna”. Les fonts més probables de contagi son l’entorn laboral i els desplaçaments laborals *in itinere*. L’única possibilitat que la infecció arribi a casa (o a les nostres famílies) és una cadena de contagis que passa, segur, per l’entorn laboral.

Les mesures preventives de les empreses han estat (i son) **insuficients**, i son les mútues qui n’han d’assumir la responsabilitat i els costos. És molt important tenir present que l’accident laboral implica investigació de l’accident i **mesures correctives**. I, si no hi ha la consideració d’accident laboral, no hi ha investigació ni implementació de mesures correctives.

c) INTERVENCIÓ:

En la situació actual d’inici d’epidèmia de COVID-19 a Catalunya ja no te sentit de parlar de “prevenció”. Hem d’entendre la fase preventiva finalitzada (malgrat s’hagi fet entre poc i res) i exigir el pas a una fase interventiva. S’ha d’exigir la intervenció immediata per aplicar **mesures de contenció** epidèmica, tant des dels àmbits sanitaris com en els de seguretat i salut de les empreses. En aquest aspecte, cal adoptar una actitud col·laborativa amb els ens responsables i mantenir-se dins dels protocols aconsellats. Però insistint en que, en cap cas, es pot permetre que aquestes mesures siguin a costa dels interessos de les persones treballadores ni de les seves economies.

En aquesta fase interventiva caldrà extremar mesures amb les persones **gestants** (i en lactància) que haurien de rebre una protecció prioritària a nivell de les empreses. També s’haurà d’extremar precaucions amb les persones treballadores de col·lectius de risc de salut per raó de malalties cròniques, problemes immunitaris, respiratoris, cardíacs, hipersensibilitats, al·lèrgies, etc.

Finalment recordar que, en una situació com aquesta, hi ha llocs de treball amb nivells associats de risc més alt que altres. Aquests riscos van directament relacionats amb l’exposició intrínseca a altres persones associada a molts entorns laborals (i socials). Entre aquest **personal de risc** hem de citar, entre d’altres, els de l’àmbit sanitari, educació i formació, atenció pública i front office.

No podem oblidar com la crisi econòmica del 2008, provocada per l’especulació bancària, es va fer repercutir sobre la classe treballadora, ni podem oblidar l’espoli de la caixa de la seguretat social pels rescats bancaris. Des de la IAC lluitarem per evitar que, aquesta vegada, des dels governs, institucions i empreses, es faci repercutir els costos econòmics de la crisi del COVID-19 sobre la classe treballadora.

Barcelona, març de 2020